

Sygn. akt V CSK 333/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa J. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko B. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 grudnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 stycznia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę
1800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwany wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 stycznia 2014 r., w którym oddalono apelację tego pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 30 listopada 2013 r. Sąd ten utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 16 października 2012 r., w którym nakazano pozwanemu B. M. zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 112.827,11 zł z odsetkami tytułem ceny za sprzedany towar.

W skardze kasacyjnej pozwany podnosił naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wskazywał, że w rozpoznawanej sprawie występuje istotne zagadnienie prawne polegające na tym, „czy samo uznanie roszczenia samo w sobie stanowi konkludentne zrzeczenie się zarzutu potrącenia pomimo tego, że uznający roszczenie w żaden sposób (...) nie ujawnił woli zrzeczenia się przedawnienia”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnienia wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej oraz zawartą w niej prawną motywację wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Kwestia, czy uznanie roszczenia przez dłużnika stanowi jednocześnie zrzeczenie się korzystania z zarzutu przedawnienia roszczenia (art. 117 § 2 k.c.) powinna być rozważana w świetle ustalonych okoliczności sprawy świadczących o odpowiedniej wiedzy dłużnika oraz jego intencji towarzyszącej uznaniu. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego i wskazując na zachowanie się pozwanego (znajomość treści faktur przez pozwanego tzw. prefakturowywanie, dłuższa współpraca stron, dwukrotne uznanie roszczenia), Sąd Apelacyjny miał wystarczające podstawy do przyjęcia, że pozwany jednak zrzekł się w sposób dorozumiany możliwości korzystania z zarzutu przedawnienia kierowanego do niego roszczenia (s. 8 uzasadnienia zaskarżonego wyroku).

Nie ma tu zatem potrzeby wyjaśniania zagadnienia prawnego sformułowanego przez pozwanego w prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (k. 220 i n. akt).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 6, 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).